

Cl. 187. 9

(X2002490)

Xa
3366

AD
PARENTALIA

Illustris Memoria Principi Reverendissimo,
DN.

JULIO PFLUGIO,

Cathedralis Ecclesiae Numburgensis
Episcopo Eminentissimo

dicata;

& cras

Eruditorum luce cohonestanda,

pro eo, ac decet, invitat.

M. FRIDERICUS Berger / Scholæ

Cathedr. Numburg. RECTOR.

BIBLIOTHECA
POMERANICA

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE
(BALE)

LEUCOPETRÆ.

LITERIS JOH. BRÜHLÆI, AUG. TYPOGR.

ANNO MDC LXXVI.

K. 187.

ΘΕΟΣ ΘΕΟΣ!

Vod de Consulari Romanorum Imperio pro-
didit memoriæ L. A. Florus, incidisse illud in-
tempus *a* *Viris armisq; incitatissimum*: Id vel ipsius
veritatis suffragio de seculo abhinc proximè
lapso credi meretur. Si illibi à primo Romanæ
libertatis Vindice Junio Bruto, visa sunt *b* Ro-
mana prodigia atq; miracula, hoc est, Heröes, ingenio, Vir-
tute, ac fortuna humanam prope sortem supergressi, adeo,
ut in stuporem rapiamur (verba sunt *πολιτικώτατ* *c* C. Förstneri,) *si*
virtutis excellentiam, si pietatem, si justitiam, continentiam, libertatis studi-
um ingens, & amorem consideremus. Quis seculum à Partu salutis de-
cimum sextum similibus, imò majoribus, (si literarum ac ar-
tium honori velificari velimus) virtutum experimentis in-
geniorumq; incrementis pronuntiabit inferius? Sanè qui
res superiore seculo gestas oculis non conturbatis inspe-
rit, & magnitudinem rerum cum annis contulerit, non uni⁹
seculi, sed plurimorum facta discat. Atq; ut Augustissima
illa Nomina Maximilianorum, Caroli V. Ferdinandi I. Ru-
dolphi, at quantorum Heroum! tantum ne inficeti sermo-
nis pauperie attenuentur, sacro veneremur silentio; Quem
clam est, illo veluti aureo seculo, omnes cum superiores, tum
inferiores disciplinas ac artes suos quasi natales ac pristinum
nitorem recuperasse, simulq;ve id quod inter *κειμήλια* feren-
dum, fanioris Theologiæ lucem affulsisse, quam incompa-
rabilis illi verbi divini Daduchus M. Lutherus, moderante,
Summi Numinis gratia, Ecclesiæ ac Universo Orbi accendit?
Quem immensum doctorum Virorum proventum perpen-
dens *d* Professor ille Lutetienfis, *Majorem, inquit, seculo hoc uno*
nos vidimus, quam totis antea quatuordecim majores nostri viderunt. His
eruditi seculi luminibus, & primæ magnitudinis Stellis ac-
censamus REVERENDISSIMUM PRINCIPEM JULIUM
PFLU-

a in Proëmio Rerum Rom. *b* idem l. I. c. 10. *c* In Notis Polit. ad C. Tac.
l. IV. p. 419. *d* Petrus Ramus.

PLUGIUM, *hujus Episcopatus, ac Orbis Literati Decus Immortale*,
qui anno supra Centesimum, adhinc duodecimo, mense Se-
ptembri, ex hac turba & colluvione rerum humanarum ad
immortalitatem transiit. Non sufficebat huic Semoni ad se-
ptem, vel si placet, octo Tatas divites, quorum progenito-
res vel ipsis atavis Bohemorum Regibus è vetustissimo a
Crocifangvine, & felici vomeris augurio in Primislaum &
Libussam inclinante, perhibentur editi, velut subinde ho-
rum posteri Adolphi & Alberti I. Imp. temporibus, per
Germaniam inclaruerunt, ortum retulisse, nisi & ipse pro-
pria luce per literas quæsitâ fulgens plus adhuc splendoris
in familiam intulisset; Adeoq; solis quàm lunæ maluit esse
æmulus, lucem potius aliis impertiens, quàm ab aliis preca-
riam accipiens. Nec spes avara voti caruit successu. Factum
enim, ut propter ingens sciendi discendiq; desiderium omni-
bus domi forisq; charus velut in famæ Theatrum produce-
retur, multorumq; plausu exciperetur. Ad hunc rectius de-
merendum, usus est in ætatis flore Operâ ac Informatione
Petri Schadæi, cognomento Mosellani, qui primis post *b* Ri-
chardum Crocum Britannum Græcæ Lingvæ Professor flo-
ruit in Academia Lipsiensi *c*; cujus funus postea omnibus
doctis acerbum disertissima oratione prosecutus est. Addi-
mus huic alterum ejusdem Academiæ benignum Julio sidus
Bornerum, quo de Fabricius ad Julium: Lipsiæ vidi Borne-
rum, qui ferè nunc solus Academiæ onus & spem literarum
sustinet. Tantis studiorum auctoribus incitatus suam defa-
tigari constantiam passus haud est Pflugius. Noverat ejus-
modi supina otia in luteas plebeiasqve animas cadere: divi-
nioris contra naturæ esse, amare curam, somnumq; ac segni-
tiem fugere: & cœli nunquam quiescentis instar gaudere,
pariter motu ac vegetari. Hinc alio sub sole calentes accede-
re populos, induxit animum, inq; his Italiam concessit, ubi

A 2

vetu-

a Höpingius in tractat. de Insignibus c. 6. part. 8. num. 1326. *b* Henricus
Höpfnerus in Orat. Parent. Lyser. *c* Albinus in Chronico Misnensi f. 357.

vetustissimam Bononiensem, quæ legalium studiorum Monarchiam olim tenuit; inclytumq; Patavium cæterasq; Italiæ, quæ tunc terrarum domina & princeps eruditionis fuit, delicias elegit, ubi omnium artium ac scientiarum, quibus absolvitur sapientia, periodos confecit. Accendebant hunc ardorem Viri longè lateq; eruditionis famâ inclyti, quorum conversatione usus, velut magnes ferrum, sic eorundem amorem partim attraxit accessu, partim alloquio adauxit. Ex certis certissimæ nobis sunt testes Epistolæ Sadoleti, Erasmi, Fabricii, Huttenii, Sturmii, & P. Melanchthonis, quo cum Julio singularis intercessit amicitia. Sicuti verò de consilio *b* Erasmi, doctis assiduè convivere, eosdemq; strenuè legere, præstantissimum doctrinæ assequendæ medium est: Ita Pflugius in tanta Eruditorum luce, atqve oculis summorum Virorum non poterat non lux doctrinarum altera (sic Latinitatis Parentem laudat Plinius J.) evadere, ac genuinum nobilitati suæ splendorem addere. Addidit autem verissimè, dum ipsius scripta in salivam publicam emissa, illo tempore multorum applausu avidè arriperentur, quibus, quia spirabant mera Ecclesiæ Halcyonia & Romani Imperii τὴν εὐεσῶν, quid aliud, quàm admirationem sui, & famam concitavit illustrem. Non hîc tacenda, sed in præcipua felicitatis parte deputanda est Gratia, quâ apud invictissimum Imperatorem Carolum V. valuit maximâ. Hic enim Julium non solum splendido Consilarii Intimi ornavit munere, *arduis in negotiis non rarè ejus operâ utens, c sed & scripta ejus sæpè perhibetur legisse.* Eandem Majestatis gratiam pari auspicio cumulatam expertus est Divi Ferdinandi I. Successoris. Dignus igitur supremæ in terris Majestatis favore, quî poterat non in cæterorum oculis ferri ac desiderii? Ferebatur omninò atqve Iynge quasi trahebatur ab inclyta *d* Archiepiscopatus Moguntini Ecclesia, quæ Julium gravitate Canonici venerabilis

a C. merarij in vita ejusdem f. 201. *b* Ger. Joh. Vossius in Præf. disertat. de studiis. *c* Possening in Bibl. sel. tom. 2. l. 16. c. 6. *d* Dresser. P. II. millen. 6.

lem ostendit. Eodem exemplo auctus est honore Decani Episcopatus *a* Misnensis: Pariterq; in venerationem ejus decentem assurrexit Præpositura Cizensis; donec Philippo, Episcopo Numburgensi, *b* Philippi Electoris Palatini Filio, Anno M. D. XLI. ad superos revocato, Julius solenni & ordinario processu R. Capituli Numburgensis ad fastigium Episcopalis sedis eveheretur. Quanta in hoc Præsule pietas, doctrina, Virtus ac Prudentia eluxerit, & quam eximia fuerit, si dicere parem, vereor valde, ne quicquid dixerō, fuerit minus. Nam interfuit ferè omnibus colloquiis illa tempestate de religione habitis, vel Auctoritate ipsius Cæsareæ Majestatis, ut Moderator; *c* vel ut acerrimus Disputator, vel ut disertissimus Orator. Adferam celebrabitur posteritatem, conventus ille Ratisbonensis, *d* in quo Ecclesiæ & P. Melancthon de peccato originis post baptismum remanente, controverterunt: Nec non Wormatiense Colloquium, *e* quo inter Pontificios ac Evangelicos Theologos initio eruditè disputatum de Norma judicii in Ecclesia: *f* In horum utroq; sic se præsidem ac Theologum præstitit Julius, ut ne *πολεμικώτατοις* h. e. exercitatissimis videretur concedere. Taceo augustas Legationes ac Expeditiones maximi sæpè *g* momenti, Ecclesiæ vel publicæ salutis causa susceptas, quarum molem aut varietatem nihil moratus. Quamquam in hoc fastigio adversitatum non fuit *ἀγεις*. Incitatissima Viris armisq; ab initio diximus fuisse tempora, quid prohibet credere, etiam Theologorum spartam tunc armis, non muris defensam? Pomum quasi Eridos erat Liber ille Interimystic⁹, *h* jussu Cæsaris, pacis causa à Pflugio ejusq; *συνεργάταις* scriptus, hujus ergò, heu *i* quantum numerum sensit adversus se hostem induere! ut ut scripta ejus *ἀνένδοτα* testentur ingenium

A 3

in

a Idem, simulq; Jac. Sadolet⁹ lib. XI. Ep. *b* Chytræus & Dres. *c* Hortleder Vol. II. Bell. Germ. fol. 446. *d* Ao. 1541. *e* Ao. 1557. *f* Schadæus in Sleid. P. I. f. 94. Bucholzerus in Chron. *g* Paurmeister l. 2. de jurisd. c. 6. *h* Justin. lib. 14. c. 5. *i* W. Stratemannus in Theatro Histor.

in nostratum religionem mitius. (Hinc quibusdam *a* (venia
 sit verbo) Neutralis Trigæ Interimisticae fuisse videtur, ut
 qui nec totam doctrinam Pontificiam probaret, nec totam
 rejiceret) Has tamen acerbitates Spartano partim stomacho
 concoxit, animo partim Heroico contempsit, divinis par-
 tim atq; Cæsaris sui Vindiciis commisit; qui desideriis quoq;
 ejus clementissimè assurgens, præcipuè cum antea ipsa
 quoq; sede labefactatus fuisset, *b* ad exigui temporis exhor-
 tatus patientiam: *Bono animo, inquit, esto: Tua causa erit mea causa.* *c*
 Dignum tantâ Majestate verbum, & ad posteritatem me-
 morandum Patrocinium! Satis quippe superq; Julius Cæsa-
 rei promissi sensit pondus, & pristini Honoris perennem se-
 curitatem. *d* Hinc æstimari potest, quantâ dexteritate agen-
 di, quantâ rerum cognitione, quantâ auctoritate ac gratia
 conspicuus fuerit Pflugius. Divinas has ejus dotes non ne-
 scivit ipse B. Lutherus, qui utut Antagonista Pflugii, tamen
 elogio eum mactavit longè splendidissimo. *Er/ inquit, e* Ju-
 lius hat Vernunft/ Kunst und viel mehr Gaben/ und daß er zum
 Pabsthumb sehr und gnugsam tüchtig &c. Non minoris ducen-
 dum, quod Argentoratensis Scholæ Orator, ac Cicero Ger-
 mania Joh. Sturmii *f* de Pflugio offert famæ. In eo (de
 conventu ipsi sermo est Wormatiensi) apparuit Julii doctri-
 na, summa humanitas, quam pudor quidam amabilis & re-
 verendus commendabat. Et mox subjicit: Sed habetis vos
 domesticum exemplum, in quo verè & clarè illa elucent,
 quæ mihi non rectè tribuitis, humanitas, prudentia, doctri-
 na, addo etiam eloquentiam: neq; enim existimo in tota
 Germania quempiam esse, qui prudentius inveniat, purius
 eloquatur, & elegantius expoliat, id quod ex scriptis ejus fa-
 cilimè animadverti potest. Paulò post idem. In Julio verò
 omnia illustriora sunt ornamenta, industriæ, prudentiæ,
 gravitatis, doctrinæ, Vitaq; ejus quasi Imago quædam est
 præ-

a Idem *b* Calvisius in Chron. *c* Chytræus. *d* Dress. *e* Tom. I. Germ. Jen.
f, V. *f* Epist. ad Anton. & Philip. von Werthern.

præclari Viri, & rari atq; singularis ingenii. Oratio autem ejusmodi est, ut, quæ ego in Ciceronis libris aliquando vobis indico, eadem in scriptis ejus (Julii) possim demonstrare.

Multa hic alia recensendi in istam rem se offerebat occasio, si vel quoad antenus *ἡ τῶν εἰς πρῶτον* immittere, integrum esset. Sed in compendium est mittenda oratio, in eaque carptim saltim aliqua & quibusdam quasi punctis acuminata perstringenda, ut ostenderem, quæ postea habitura sit seminarium, unde justorum voluminum jugera sit completura. Totam verò Julii imaginem [*ὅσον δυνατόν*] in brevi quasi tabella amplexi sunt famæ Pflugianæ veri aestimatores Dn. Petrus de Neu-Markt/ Doctor & Decanus Numburg. atq; Ecclesiæ Cizensis Præpositus; & Conradus à Breitenbach/ Doctor ac Decanus Cizensis, qui tale Monumentum æternitati consecratum dederunt.

Recondita hic ossa vides Reverendissimi Principis ac Domini, Dn. JULII, electi ac confirmati Episcopi Numburg. Is cum insigni Pflugiorum Familia natus esset, tamen eruditionem, pietatem, prudentiam, multarum denique rerum cognitionem Majorum suorum dignitati adjecit, quæ veræ veræ Nobilitatis sunt ornamenta. Fuit à Consiliis duobus Imperatoribus Carolo V. & Ferdinando I. Quorum alter ipsum - - - Summa laude restituit. Alter verò ad extremum vitæ spiritum ita eum dilexit, ut in arduis negotiis ejus auctoritatem fecerit plurimi. Eruditio, quanta fuerit, scripta ejus post multas ætates testabuntur. Interfuit ferè omnibus Colloquiis suo tempore de religione habitis. In Comitibus quoque Ratisbonensibus Caroli V. nomine Præses fuit. Subditos suos, ut Parens liberos: Christi Pauperes, ut pius Dispensator: Ecclesiæ suæ gregem, ut fidelis Pastor gubernavit. Viri magni fuit & animi & ingenii, dignus certè, qui in perpetuum viveret, nisi communis lex naturæ, ut nasci, sic & mori ipsum coëgisset. Præfuit -- pacatè suis annis fermè XLIX. ætatis annum agens LXV. Augusti mensis, die XXIX. in gravem morbum incidit: Tertio insequentis mensis die animam sibi à DEO datam, pia in Filium DEI confessione, & magno suorum luctu iterum efflavit.

Atq; hæc sunt, quæ maximè Julii memoriam reddere nobis valuerunt facram ac venerabilè; idq; causæ fuit, quam obrem ad rectæ rationis trutinam prolixius expendenda.

a Epitaph. Ciz.

duxe-

Xa 3306 AN

duxerit *Juvenis ob Pietatem, Industriam ac Modestiam, quam nobis hic loci per duo lustra un̄ ἀνωρόμως probavit, commendabilis JOHANNES REGIS, Luxenā Misnicus, qui sub discessum ad Florentissimam Lipsiensem, Parentandi & bene precandi Manibus Pflugianis petiit à nobis locum, positurus iisdem Honoris Pyramidem. In quo tantum abest, ut honestissimis ejus desideriiis non annuerimus, ut potius id curæ in nos receperimus, quomodo, consuetô more, viaticatus Propemptico exciperetur ab Adolescente gente ac mente Nobilissimo Magno Liebman de Schauroth/ Magni Parentis, Viri maximè Reverendi ac Generosi Domini Jan-Magni de Schauroth re. Præsulat^o Numburg. Consilarii, Cathedralis hujus Ecclesiæ Sub-Senioris, ac redituum Ducalium Altenburgensium Præfecti Primarii, Patroni nostri ad cineres submississime colendi Filio, qui argumento, quantum referat, vel cum Augusto ac Trajano Mimimum vitæ benè: vel cum Nerone ac Ottone eundem malè absolvisse, è memoria, quâ pollet facili, strictim daturus est.*

Maximè igitur Reverendos, Generosos ac Nobilissimos Viros, Patronos ac Scholæ nostræ Nutritios æternùm suspi-ciendos: Nec non cæteros meliorum Artium ac Virtutum Æstimatores cum debita submissione ac observantia invita-tos volumus, ut ad diem 17. currentis M. finitis sacris matu-tinis, hora locoq; solitis, si fas & pote, per majoris momenti occupationes splendidam gratamq; suam præsentiam nobis exhibeant, & quæ de tanti deq; hac Ecclesiæ immortaliter, meriti Herois laudibus, intrâ parietes quidem Scholasticos dicenda veniunt, benevolè audiant; de nostro vicissim in-serviendi studio hautquaquam ambigentes. P. P. Num-burgi die 16. Octob. A. O. R. M. DC. LXXVI.

W. P. M. C.

187. 9

PAREN
Illustris Memoria Pri
 D
 JULIO PI
 Cathedralis Eccle
 Episcopo En
 dicat
 & c
 Eruditorum luce
 pro eo, ac de
 M. FRIDERICU
 Cathedr. Numl

LEUCO
 LITERIS JOH. BRÜH
 ANNO MI

187.

Ca
 3366

EXA
 117

LE
 LIOTHEN

